Vlaams Parlement

vergadering **C163 – LEE24**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

# Commissievergadering

## Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed

van 26 maart 2013

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het strategisch plan inzake beveractiviteiten
- 1175 (2012-2013) 3

Vraag om uitleg van mevrouw Lydia Peeters tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de aanpak van de everzwijnenproblematiek
- 1082 (2012-2013)
Vraag om uitleg van de heer Jurgen Vanlerberghe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het uitzetten van everzwijnen
- 1275 (2012-2013) 5

Vraag om uitleg van de heer Jurgen Vanlerberghe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over controles op en melding van grondwaterwinning
- 1104 (2012-2013) 12

Vraag om uitleg van mevrouw Karin Brouwers tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de stijgende $CO_2$-uitstoot van gezinswagens en de gevolgen hiervan voor het gevoerde milieubeleid
- 1151 (2012-2013) 16

Vraag om uitleg van de heer Dirk Peeters tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de evaluatie van het bestaande en de opmaak van het nieuwe Jachtopeningsbesluit
- 1239 (2012-2013) 18

Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de aan- en verkoop van emissierechten
- 1196 (2012-2013) 22

■

**Waarnemend voorzitter: de heer Wilfried Vandaele**

**Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het strategisch plan inzake beveractiviteiten**
**- 1175 (2012-2013)**

**De voorzitter**: De heer De Meyer heeft het woord.

**De heer Jos De Meyer**: Voorzitter, minister, collega's, de bever is terug in Vlaanderen. Het dier zelf is niet gemakkelijk waar te nemen, het effect van zijn aanwezigheid daarentegen wel, omdat de door bevers aangelegde dammen overstromingen kunnen veroorzaken. Ik verwijs naar de beverdam die vorig jaar in Zandhoven meerdere hectaren landbouwgrond onder water deed lopen.

Minister, in antwoord op mijn schriftelijke vraag van 11 oktober 2012 vernam ik dat de financiële compensatieregeling bij nadeel door beveractiviteiten valt onder het Soortenschadebesluit van 2009. Verder deelde u mee: "Het strategisch plan om voor de bever een visie en maatregelen uit te werken met het oog op het milderen en/of vermijden van hun maatschappelijke impact is volop in ontwikkeling in nauw overleg met de beheerders van de onbevaarbare waterlopen en andere belanghebbenden van het buitengebied."

Aangezien we een paar maanden verder zijn, minister, verneem ik graag wat de stand van zaken is aangaande het aangekondigde strategisch plan. Welke maatregelen worden erin bepaald? Welk budget wordt ervoor uitgetrokken? Wat is de stand van zaken vandaag?

**De voorzitter**: Minister Schauvliege heeft het woord.

**Minister Joke Schauvliege**: Mijnheer De Meyer, laat mij eerst de juridische context schetsen waarbinnen we de aanpak en bescherming van de bever in Vlaanderen moeten zien. De bever is een Europees beschermde diersoort. Dat staat zo in de Habitatrichtlijn. Daarnaast is het geïmplementeerd in het Vlaamse Soortenbesluit, en het is ook opgenomen in de Conventie van Bern. Het dier is dus op drie fronten beschermd.

Volgens deze wetgeving kunnen bevers niet zomaar worden verstoord, gevangen, getransporteerd of gedood. Dit betekent dat we daarmee rekening moeten houden bij het goed beheer van de soort in Vlaanderen. Het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) ontwikkelt momenteel een actieplan, zoals u werd gemeld. Dit actieplan bewandelt twee sporen: hoe kunnen we zo snel mogelijk in specifieke gebieden een Vlaamse gunstige staat van instandhouding garanderen – dat is wat we moeten en willen doen – en hoe kunnen we er in de overige gebieden voor zorgen dat er preventief en milderend kan worden opgetreden om schade te voorkomen?

Ik heb het ANB gevraagd mij een finaal overlegd en een maximaal maatschappelijk gedragen plan voor te leggen. Dat impliceert dat er ook een financieringsplan aan is gekoppeld. Voor mij is het heel belangrijk dat het een overlegd plan is en dat er een gedragenheid is. Beide zijn heel belangrijk.

Om de periode tot we het voorstel hebben, te overbruggen, werden de nodige afspraken gemaakt met de beheerders van de onbevaarbare waterlopen, zodat ze tijdig en in regel met het Soortenbesluit de nodige initiatieven kunnen nemen om plaatselijke wateroverlast te voorkomen. Bijvoorbeeld werden de dammen in Zandhoven, gelegen binnen Habitatrichtlijngebied, ondertussen door de waterbeheerder uitgerust met drainagebuizen zodat de negatieve invloed op de aanwezige graslanden wordt beperkt. Er is tevens een afspraak met de waterbeheerders om andere dammen gelegen buiten Habitatrichtlijngebied af te breken indien er risico bestaat op vernatting van landbouwgebied.

Een van de reeds uitgevoerde punten uit het stappenplan is het bepalen van wat een gunstige staat van instandhouding van de Europese bever voor Vlaanderen betekent. Rekening houdend met de uitwisselingsmogelijkheden met de bevers die migreren vanuit Nederland en

Wallonië – ze behoren tot dezelfde metapopulatie – en rekening houdend met het advies van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) – een rapport van november 2012 –, oordeelt het ANB dat deze gunstige staat wordt bereikt wanneer een populatie van 100 families – een familie betekent ongeveer 4 exemplaren –, dus 400 exemplaren in Vlaanderen aanwezig zijn. Momenteel wordt het aantal families op 50 geschat. We moeten dus een verdubbeling hebben om de goede staat van instandhouding te bereiken.

Het ANB zoekt momenteel, samen met de waterbeheerders, uit in welke gebieden de eventuele conflicten met het aanwezige landgebruik zeer beperkt zijn. Dat zijn de regio's waar we die populaties een leefgebied willen geven. Gelijktijdig wordt er met de waterbeheerders een afsprakenkader uitgewerkt ter voorkoming van waterschade aan landbouw, bosbouw en privé-eigendommen of beschadiging van oevers. Dit zal worden opgenomen in het actieplan.

De volgende stap is de consultatie van de betrokken actoren over de keuze van de leefgebieden en de maatregelenpakketten die we kunnen nemen om de populatie onder controle te houden. Ondertussen zijn in overleg met de doelgroepen ook al belangrijke maatregelen afgesproken ter preventie van vraatschade aan gewassen en bomen. Die maatregelen vormen een onderdeel van een code van goede praktijk ter preventie van schade door soorten waarover in de loop van dit jaar door het ANB een communicatiecampagne zal worden opgestart.

Mijnheer De Meyer, dat is de stand van zaken van de bever op dit moment.

**De voorzitter**: De heer De Meyer heeft het woord.

**De heer Jos De Meyer**: Niemand van ons trekt de bescherming van de bever in twijfel. Gisteren ontving ik toevallig het jaarverslag 2012 van de Boerenbond en de Landelijke Gilde. Pagina 26 en 27 zijn gewijd aan de problematiek. In een interview zeggen enkele landbouwers dat voor hen de bever mag blijven, maar dat de landbouw er geen schade van mag ondervinden.

In de visie op de bever citeer ik de laatste zin: "De boeren hopen alvast dat minister Schauvliege hier een snel en goed evenwicht vindt tussen natuur en landbouw en daarmee naar buiten komt. Op die manier kan het draagvlak voor de bever alleen maar verbreden."

Minister, dit sluit perfect aan bij uw antwoord.

U begrijpt dat ik op het juiste moment nog eens opnieuw een vraag zal stellen over dat plan. Doe ik dat het best over drie maanden of over zes maanden?

**De voorzitter**: Minister Schauvliege heeft het woord.

**Minister Joke Schauvliege**: Ik heb geen glazen bol, mijnheer De Meyer. Ik hoop dat mijn agentschap daar snel werk van maakt. Ik heb geen idee van de timing. We nemen ondertussen al actie. Ik stel voor dat u mij te gelegener tijd vraagt om mijn agentschap nog eens aan te spreken.

**De heer Jos De Meyer**: Ik zal dat dit kalenderjaar zeker nog eens doen. Ik hoop dat deze vraag om uitleg bijdraagt aan een snelle werking van het agentschap.

**De voorzitter**: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

**Vraag om uitleg van mevrouw Lydia Peeters tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de aanpak van de everzwijnenproblematiek**
**- 1082 (2012-2013)**

**Vraag om uitleg van de heer Jurgen Vanlerberghe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het uitzetten van everzwijnen**
**- 1275 (2012-2013)**

**De voorzitter**: Mevrouw Peeters heeft het woord.

**Mevrouw Lydia Peeters**: Voorzitter, minister, dames en heren, de ever staat alsmaar vaker in de krant. Ik lees een paar koppen voor: 'Limburg zit vol. Er kan geen enkel everzwijn meer bij'; 'Populatie: 2000. Af te schieten: 2000'; 'Auto botst op everzwijn op de N76' en 'Komende maanden cruciaal om populatie in te perken. 35 schutters openen de jacht op het everzwijn in Bilzen'.

Ondanks de drukjacht en andere acties die in het verleden al werden ondernomen, lijken de resultaten telkens zeer pover. Men zegt dat de toegenomen everzwijnenpopulatie de komende maanden drastisch zal worden bestreden. Helaas moeten we vaststellen dat de buit van de drukjachten in Bilzen en Schoonbeek erg mager is: recent werd in Postel één everzwijn geschoten.

We zijn hier al jarenlang mee bezig. Mijn eerste vraag ter zake dateert al van midden 2009. In september 2010 vond er een everzwijnensymposium plaats in Diepenbeek. Het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) en het Instituut voor Bos- en Natuuronderzoek (INBO) en de Sint-Hubertusvereniging gaven daar aan dat er dringend maatregelen moesten komen. Ze zeiden dat het vijf na twaalf was, in plaats van vijf vóór. Ze hebben maatregelen en voorstellen op tafel gelegd, maar we staan enkele jaren later nog even ver: de everpopulatie blijft gewoon toenemen met alle gevolgen van dien. Er zijn en blijven maatschappelijke problemen, een gevaar voor automobilisten en schade aan landbouwgewassen. Een concrete aanpassing van de jachtwetgeving of andere voorstellen komen er echter niet.

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 48 van 26 oktober 2012 naar de bijkomende maatregelen ter bejaging van de everzwijnen bleek dat u eind september 2012 aan het ANB de opdracht gaf om een sterkere benutting van beheermogelijkheden van het everzwijn in eigen domeinen te realiseren. Dit moest volgens u begin 2013 resulteren in een aangepast beheer in alle domeinen.

U was bezig met de opmaak van een code van goede praktijk. Dat zou in de laatste rechte lijn zitten. Ik zal daar concrete vragen over stellen.

Op mijn schriftelijke vraag van 21 januari kreeg ik op 22 februari een antwoord. Ik vroeg naar uw aanpak en het actieplan. Ik kreeg een vaag antwoord. Er wordt een actieplan opgesteld om de problematiek van de everzwijnenpopulatie aan te pakken. Het ANB zou midden januari zijn voorstellen aan u hebben overgemaakt met betrekking tot "enerzijds redelijke, preventieve maatregelen en anderzijds bijkomende jachtmogelijkheden en een schaderegeling". Deze voorstellen zouden thans worden gebruikt voor nieuwe regelgeving van de Vlaamse Regering.

Mijn derde schriftelijke vraag dateert van 30 januari en ging over de drukjacht. Ik vroeg onder meer hoe u staat tegenover eventuele bijkomende hulpmiddelen om de bejaging te optimaliseren. Ik verwijs naar een krantenartikel dat ik recent heb aangehaald, en waarin het ANB Limburg zelf zegt dat aankorrelen een methode zou kunnen zijn om te komen tot een betere bejaging. U antwoordde daarop heel sec: u verwees naar het proefproject in Limburg dat in het najaar van 2012 werd opgestart. Daaruit zou blijken wat er concreet werd bereikt.

Minister, kunt u vandaag een stand van zaken geven betreffende het onderzoek door het ANB naar een sterkere benutting van de beheermogelijkheden van het everzwijn in de eigen domeinen?

Hebt u vandaag al een eindversie van de code van goede praktijk? Zo ja, mogen we die ontvangen? Welk gevolg zal hieraan worden gegeven en/of wanneer zal die effectief worden geïmplementeerd en gecommuniceerd? Zo nee, binnen welke termijn verwacht u dan dat die code van goede praktijk aan het parlement zal kunnen worden voorgelegd?

Welke vragen en/of knelpunten dienen er desgevallend nog te worden uitgeklaard opdat u een voorstel voor het nieuw Jachtopeningsbesluit aan de Vlaamse Regering en – uiteraard – ook aan ons kunt voorleggen? Ik merk dat er op de agenda een andere vraag staat over een aantal specifieke elementen van dat Jachtopeningsbesluit. Hebt u een uiterste datum voor ogen waartegen het voorstel voor het nieuw Jachtopeningsbesluit kan worden voorgelegd?

Werd er sinds oktober vorig jaar al vooruitgang geboekt in de onderhandelingen met alle betrokken partners over de beheervisie van het everzwijn? Wanneer mogen we de evaluatie van de huidige beheervisie met de go- en no-gozones verwachten?

Naar aanleiding van mijn schriftelijke vraag van 30 januari, heb ik ten slotte nog een laatste vraag. Hoe staat u zelf persoonlijk tegenover het gebruik van hulpmiddelen, zoals een nachtkijker – we weten immers dat die evers vooral 's nachts foerageren – en eventueel ook het aankorrelen, waarover ANB Limburg zelf zegt dat het toch wel een handig hulpmiddel zou zijn om tot een optimale bejaging te komen?

**De voorzitter**: De heer Vanlerberghe heeft het woord.

**De heer Jurgen Vanlerberghe**: De problematiek van de everzwijnen is inderdaad niet nieuw. Mevrouw Peeters heeft zeer uitvoerig geschetst welke problemen erdoor worden veroorzaakt: aanrijdingen, schade aan kwetsbare planten of vennen, schade aan landbouwgewassen, enzovoort. Niet enkel in Limburg, maar ook in West-Vlaanderen zien we een sterke toename van het aantal everzwijnen. Vooreerst werden in de streek Zedelgem-Jabbeke everzwijnen gesignaleerd, maar nu ook in het Beernemse. En het zal geheel toevallig zijn dat de heer Verfaillie net binnenkomt, maar ook in zijn Bachten de Kupe zouden de eerste everzwijnen gesignaleerd zijn.

Zowel natuurorganisaties als jagersverenigingen zijn het erover eens dat er, om het natuurlijk evenwicht te bewaren, jaarlijks ongeveer tweeduizend everzwijnen zouden moeten worden afgeschoten, wat makkelijker gezegd dan gedaan is. Zoals mevrouw Peeters daarnet aangaf, blijken die everzwijnen namelijk sluwe beesten te zijn die aan de jagers weten te ontkomen. Dat blijkt onder andere uit de zeer beperkte resultaten van de grote drijfjacht in Postel: ik denk dat er welgeteld één everzwijn werd geschoten. Deze winter werden er ook twee drukjachten gehouden in Zedelgem. Ik laat in het midden of het aan de jager of aan het wat minder ontwikkelde West-Vlaamse everzwijn ligt, maar daar was het succes alleszins wat groter. Bij de ene drukjacht werden er 39 everzwijnen geschoten, bij de andere 5, dus toch 44 everzwijnen in totaal.

Wat toen voor wat commotie gezorgd heeft, zowel onder de aanwezige jagers als onder de landbouwers en de mensen die daar ambtshalve ter plaatse waren, is dat er enkele zaken werden vastgesteld die wijzen op uitzetting van everzwijnen. Zo waren er everzwijnen met afgesneden oren – wat bij die dieren geen geboorteafwijking is –, met gaten in de oren, een stuk metaal in de neus enzovoort. Die zaken wijzen erop dat gekweekte everzwijnen werden uitgezet.

Minister, hebt u al vaker signalen opgevangen over uitzettingen van everzwijnen? Acht u het noodzakelijk om maatregelen te treffen tegen het uitzetten van everzwijnen, zoals het opleggen van boetes? Zo ja, aan welke maatregelen denkt u? Ten slotte, op welke manier verhouden deze sterke aanwijzingen over uitzettingen zich volgens u tot de resultaten van de

studie van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) – al iets ouder materiaal, maar toch – waarin gesteld wordt dat er sinds 2005-2006 geen nieuwe instroom was van genetisch materiaal bij de everzwijnenpopulatie in Zedelgem-Jabbeke, meer bepaald het domein Vloethemveld, en dat er dus sinds 2006 geen everzwijnen meer zijn uitgezet?

**De voorzitter**: De heer Ceyssens heeft het woord.

**De heer Lode Ceyssens**: Minister, u hoeft zich geen zorgen te maken, ik zal niet opnieuw alle vragen overlopen die ik ooit al gesteld hebt over de everzwijnenproblematiek. Ik wil alleen enkele vaststellingen meegeven.

Bij de eerste actuele vraag die ik rond deze problematiek stelde, kreeg ik van een collega-parlementslid de vraag of de opbrengst terug naar Gallië zou gaan. Dat schetst de hilariteit die er toen heerste rond die problematiek. Vandaag stel ik vast dat er wel meer parlementsleden zich met deze problematiek bezighouden. Jammer genoeg betekent dat ook dat het probleem groter geworden is. In de schriftelijke vraag die ik op 23 februari stelde, sprak ik nog over de vooropgestelde 400 dieren die in Limburg moesten worden geschoten, waarvan er toen slechts 120 werden geschoten. Vandaag is het probleem verder uitgedeind.

Ik stel alleszins vast dat de bezorgdheid stijgt bij collega-parlementsleden uit alle mogelijke fracties. Ik ga er dan ook van uit, minister, dat u daarmee ruim baan heeft om bij de Jachtopeningsbesluiten een breed gamma voor te stellen voor de bestrijding en bejaging van everzwijnen. Minister, onze steun hebt u alvast. Alle pogingen op het terrein, op één uitzondering na, falen vandaag.

Ik geef nog enkele andere opmerkingen buiten het Jachtopeningsbesluit. Voor het beheer van evers op domeinen moet het ANB een tandje bij steken. Ik ga ervan uit dat die initiatieven zullen worden genomen.

Op het terrein is er nog dikwijls discussie over schade aan landbouwgewassen. Op het moment van het Jachtopeningsbesluit moet worden nagegaan wanneer er precies aan preventie is gedaan, en wanneer niet. Vandaag is dat nog dikwijls een punt van discussie.

De heer Peeters had het over een recent ongeluk op het grondgebied van Meeuwen-Gruitrode. Precies die weg, minister, was de aanleiding voor een vraag aan u op 4 oktober 2011, over wie bevoegd is om wegen te beveiligen tegen overstekende evers en overstekend wild in het algemeen. U bent toen uitvoerig ingegaan op de kostprijs. Ik heb uit uw antwoord vooral begrepen dat de kostprijs om overstekend klein wild af te schermen, de rasters zo mogelijk nog duurder maakte. Maar het gaat natuurlijk over de verkeersveiligheid die wordt belaagd door overstekend groot wild. Ook op de N76 ging het niet over zomaar één ever, maar over een hele horde evers die de weg overstak. Daaruit kunnen we alleen maar besluiten dat het nog goed is afgelopen. Het gaat over stoffelijke schade.

We spreken nog altijd over een everzwijnenproblematiek ten algemenen titel. Ik houd mijn hart vast voor de dag dat er een dodelijk ongeval zal gebeuren. Dan zullen de vragen van volksvertegenwoordigers over hoe dit probleem aan te pakken, langs alle kanten toestromen.

Minister, inzake verkeer hebt u verwezen naar het ANB. U zou het ANB vragen om te overleggen met het Agentschap Wegen en Verkeer (AWV) om een persoon aan te duiden als aanspreekpunt voor de lokale besturen na die uitrastering of beveiliging van gewestwegen. Wat is de stand van zaken daar?

**De voorzitter**: De heer Peeters heeft het woord.

**De heer Dirk Peeters**: Het probleem van het uitzetten zoals aangebracht door de heer Vanlerberghe, hebben we hier al eens besproken, toen de mensen van de Hubertus Vereniging Vlaanderen (HVV) hier waren. Ik heb dat toen zelf in het midden gebracht. Het is vrij normaal dat er in een bosrijke provincie als Limburg everzwijnen voorkomen. Het is niet normaal dat die ook in West- en Oost-Vlaanderen voorkomen. Het staat onomstotelijk vast

dat de jagers die daar hebben uitgezet. Ze hebben dat hier ook niet ontkend toen ik hun dat vroeg. Ze zijn dus zelf de oorzaak van het probleem.

Wanneer er schade en gevaar is, moeten we de ever indijken. We moeten die niet uitroeien, zoals sommigen hier laten verstaan: als er 2000 zitten, moeten we er 2000 afschieten. Dat is niet de goede benaderingswijze. Zijn er door de Vlaamse overheid al veel bedragen uitbetaald voor schade veroorzaakt door everzwijnen afkomstig uit onze gewestbossen? Ik heb daar geen zicht op.

In het buitenland worden automobilisten gewaarschuwd voor de aanwezigheid van groot wild. Er worden waarschuwingsborden geplaatst, er zijn snelheidsbeperkingen en wildspiegels. Er zijn heel wat mogelijkheden om verkeersproblemen te voorkomen zonder dat dat immense uitgaven betekent.

**De voorzitter**: De heer Huybrechts heeft het woord.

**De heer Pieter Huybrechts**: Het klopt inderdaad dat de grootschalige klopjacht op everzwijnen enkele weken geleden in Mol-Postel geen groot succes was. Tweehonderd drijvers en jagers konden slechts één everzwijn schieten. Nochtans waren daar twee grote groepen everzwijnen van zo'n zestig stuks gespot.

De jagers van de wildbeheereenheid Postel zijn in de komende maanden van plan nog kleinschalige jachtacties te houden om zo de overpopulatie te kunnen terugdringen. Minister, overweegt u nog andere maatregelen te nemen, mochten die kleinschalige jachtacties niet het verhoopte succes behalen?

**De voorzitter**: De heer Verfaillie heeft het woord.

**De heer Jan Verfaillie**: Minister, ik heb hierover onlangs een schriftelijke vraag gesteld. Schriftelijke vragen daarover dateren van in het begin van het probleem. Ik ken vooral de problematiek in bepaalde regio's van West-Vlaanderen, en die dateert van 2007-2008. Mijn recente schriftelijke vraag ging over het aantal en de vergoedingen die worden uitbetaald. Verkeersveiligheid is hierbij zeer belangrijk.

Minister, op die vraag – wat was het bedrag van de vergoedingen dat werd uitbetaald aan schadegevallen? – hebt u geantwoord: "Er werden in 2012 geen vergoedingen uitbetaald voor schade door everzwijnen." Dat zal wel kloppen, maar misschien moest mijn schriftelijke vraag wat meer uitgebreid zijn. Zijn er geen schadevragen binnengekomen? Misschien kon op basis van de vragen die zijn binnengekomen niet worden geobjectiveerd dat het door schade door evers was. Wat waren de verschillende oorzaken?

Via de media vernamen we geregeld dat er in Limburg, maar ook in West-Vlaanderen, verkeersongevallen waren veroorzaakt door evers, dat er schade was aan landbouwgewassen. Kunt u daarover specifieke informatie verschaffen?

**De voorzitter**: Minister Schauvliege heeft het woord.

**Minister Joke Schauvliege**: Alle tussenkomsten tonen aan dat er al veel vragen zijn gesteld over de everzwijnen. We hebben in deze legislatuur ook al veel gedaan, maar ik wil de kanttekening maken dat alles wat we doen, binnen de regelgeving moet gebeuren. Als dat niet kan, moet die worden aangepast.

Mevrouw Peeters, u verwijst naar nachtkijkers en nachtjacht. U zou moeten weten dat nachtjacht verboden is. We kunnen dat niet zelf aanpassen. Dat verbod staat in de Benelux-regelgeving, en is dus ruimer dan voor ons alleen. Dat moet daar worden aangekaart. We hebben het engagement opgenomen dat we dat daar zouden aankaarten. Dat is een voorbeeld van waar we onze eigen regelgeving niet zouden kunnen aanpassen omdat we vastzitten aan een ruimer gegeven.

We hebben gezegd dat we de beheermogelijkheden in eigen domeinen zouden afronden. Dat hebben we ook gedaan. Momenteel wordt in alle Limburgse domeinen van de Vlaamse

overheid waar de aanwezigheid van everzwijnen werd vastgesteld, de jacht op everzwijn verpacht. Ook in verschillende andere openbare domeinen, zoals de grote militaire domeinen in de provincie Limburg en in terreinen van terreinbeherende verenigingen, werden overeenkomsten afgesloten over het bejagen van het everzwijn. Ook in de provincie Antwerpen wordt de bejaging van everzwijn in de domeinen die grenzen aan de provincie Limburg geleidelijk opgedreven. In de provincie Vlaams-Brabant is het probleem minder acuut en wordt de populatie onder controle gehouden met de bestaande pachtovereenkomsten. Een uitbreiding van deze overeenkomsten naar andere domeinen is daar in voorbereiding.

In de overige provincies gaat het momenteel om lokale populaties. Waar deze populaties voorkomen of voorkwamen, wordt in de betrokken ANB-domeinen een maximale jachtdruk uitgeoefend, zoals bijvoorbeeld met succes in Vloethemveld in West-Vlaanderen. Dat zijn acties die op mijn vraag zijn ondernomen om de populaties in te dijken.

Bovendien wordt in alle provincies op eenvoudig verzoek van de plaatselijke wildbeheerseenheden aan de grens met eigendommen of terreinen in beheer van het ANB toegestaan hoogzitten te plaatsen ten einde het afschot te optimaliseren. Het is gemakkelijker om de everzwijnen van bovenaf te bejagen.

Op 6 maart heb ik van het ANB het eindvoorstel ontvangen van het ministerieel besluit betreffende code goede praktijk. We hebben die code goede praktijk nodig om te kunnen aantonen of er wel of geen schade is. Je kunt pas een schadevergoeding krijgen als je zelf voldoende preventieve maatregelen hebt genomen. Die code goede praktijk zegt welke preventieve maatregelen je als landbouwer moet nemen om de schade te voorkomen. Heb je die genomen, dan kun je eventueel een beroep doen op een schadevergoeding.

We moeten het ministerieel besluit zo snel mogelijk voorleggen aan de Minaraad. Daar zijn we nu mee bezig. Het is pas op 6 maart toegekomen en zal binnenkort naar de Minaraad gaan. Het Agentschap voor Natuur en Bos bereidt hierover momenteel een communicatiecampagne voor zodat we dat aan iedereen goed kunnen communiceren. Voor alle duidelijkheid, het gaat hier om besluiten die niet naar het parlement gaan, maar wel naar de Vlaamse Regering.

Het ANB heeft mij een uitgebreid pakket wetswijzigingen en wijzigingen aan de ministeriële besluiten bezorgd. Het gaat over een nieuw Jachtopeningsbesluit, een aangepast Jachtadministratiebesluit, een aangepast Jachtvoorwaardenbesluit en een aangepast Soortenschadebesluit. Die zijn allemaal recent overgemaakt aan mijn kabinet. We bereiden nu de agendering voor de Vlaamse Regering voor.

De verschillende voorstellen passen in het project wetsintegratie, waarbij we de bestaande zeventien besluiten willen groeperen tot vier overzichtelijke besluiten en ze hebben uiteraard niet enkel tot doel de bejagingsmogelijkheden op everzwijn te herzien, maar ook om de jachtwetgeving aan de huidige maatschappelijke context te toetsen. Ze beogen ook heel wat administratieve vereenvoudigingen.

Ik heb het ANB gevraagd om de wetswijzigingen prioritair voor te bereiden om de bejagingsefficiëntie binnen de eigen domeinen te verhogen. Het heeft weinig zin om nu een label op een bepaalde beheerzone te kleven zonder dat we enige garantie hebben dat we de populatiegroei onder controle kunnen houden. Momenteel wordt maximaal ingezet op de implementatie van de aanbevelingen tot wijziging van de regelgeving die zijn voortgekomen uit het proefproject in de provincie Limburg. Zodra de juridische mogelijkheden en de technische capaciteiten er zijn, zal het proces over de zonering juridisch-technisch worden aangepakt.

Mijnheer Ceyssens, u verwijst naar het verkeer, en dat is terecht. We zijn ons engagement nagekomen. Er is een overleg geweest. Er is een verantwoordelijke aangeduid binnen Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE), de heer Janssens. Bij LNE is er een afdeling die

specifiek bezig is met technische toepassingen. Die persoon is daarvoor aangeduid, zodat er goede afspraken kunnen worden gemaakt.

Inzake preventie moet de code goede praktijk een oplossing bieden, zodat er voldoende preventieve maatregelen worden genomen. In West-Vlaanderen heeft men ervoor gekozen de schadegevallen die daar zijn ontstaan, aanhangig te maken voor de burgerlijke rechtbank. Die zijn niet ingediend volgens het Wildschadebesluit. De rechtbank moet zijn werk doen. Dat is een andere manier van aanpakken. We hebben er geen vat op hoe dat wordt behandeld. We zullen zien wat daaruit komt.

De bejaging in Mol-Postel was inderdaad geen succes, in tegenstelling tot het Vloethemveld. We hebben de bijzondere bejaging daar uitgebreid en die wordt verder toegepast tot eind september. Het is belangrijk dat we in die mogelijkheid hebben voorzien.

De geruchten over eventuele uitzettingen of ontsnappingen zijn ons bekend voor zowel Limburg, Vlaams-Brabant, Oost- als West-Vlaanderen. Die konden tot op heden niet hard worden gemaakt.

Vergeet niet dat everzwijnen zeer mobiele dieren zijn en dat onze buurregio's eveneens kampen met een sterke groei van de populatie. In Frankrijk en Nederland zien we dezelfde trend als hier. In West-Vlaanderen heeft het INBO een DNA-bemonsteringscampagne opgestart sinds het opduiken van deze geïsoleerde populatie in 2005-2006.

De resultaten die vorig jaar nog aan u werden meegedeeld, wezen erop dat er sindsdien geen nieuwe instroom van genetisch materiaal meer plaatsvond. Bij de recente afschotcampagne van januari werd in West-Vlaanderen echter een jong everzwijn met wroetring waargenomen, een exemplaar met een verwijderde oortag en één met een litteken aan het oor, wat erop wijst dat het oor afgesneden zou kunnen zijn. Rond het Vloethemveld werden ook enkele tamme dieren waargenomen.

Volgens het ANB wijzen deze elementen erop dat deze dieren in gevangenschap hebben geleefd en dus recent ontsnapt of uitgezet zijn. De Natuurinspectie van het ANB heeft hiervoor proces-verbaal opgemaakt tegen onbekenden.

De jachtwetgeving verbiedt sinds jaren het uitzetten van jachtwild, waaronder het everzwijn. Ook het Soortenbesluit verbiedt elke introductie in het wild. Strenger kan de wetgeving op dat vlak dus niet worden gemaakt. Op heterdaad betrappen of traceren van uitzetting is echter een zeer moeilijke opgave.

De regelgeving inzake het houden en kweken van everzwijnen betreft een federale bevoegdheid, geregeld via de wetgeving op het dierenwelzijn. Het everzwijn staat momenteel op de zogenaamde positieflijst van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, wat betekent dat iedereen de soort vrij mag houden en kweken.

De resultaten van de beschreven INBO-studie stellen dat er tot en met 2011 geen dieren meer zijn geschoten die niet afstammen van de populatie die in 2005 aanwezig was. Dat is positief. Dit impliceert dat er tot op dit moment geen dieren zijn geschoten die hetzij zijn uitgezet of ontsnapt, hetzij gemigreerd vanuit andere natuurlijke populaties.

Zoals ik al zei, zijn er bij de bejagingscampagne van januari aanwijzingen opgedoken van recente uitzettingen of ontsnappingen. Het DNA van alle dieren met tekenen van domesticatie die recent werden geschoten rond het Vloethemveld, wordt momenteel vergeleken met de DNA-stalen uit die aangehaalde studie en kan hierover uitsluitsel geven.

**De voorzitter**: Mevrouw Peeters heeft het woord.

**Mevrouw Lydia Peeters**: Minister, ik ben niet veel wijzer geworden van uw antwoord. Ik krijg opnieuw een vaag antwoord.

Er loopt in Limburg een proefproject om te komen tot een optimaal beheer. De Sint-Hubertusvereniging heeft gevraagd naar hulpmiddelen, waaronder de nachtkijker en het

aankorrelen. U zegt nu zonder meer dat dat niet mag, want het mag niet van de Benelux. Ik verwijs naar de situatie in Nederland en de hoorzitting van 26 oktober 2010 waarbij de Koninklijke Nederlandse Jachtvereniging expliciet gezegd heeft dat men slaagt in een consequent beheer van het everzwijn. Ze hebben gebieden ingedeeld in een nultolerantiezone en zones van gedoogbeleid. Ik kan hen bijna letterlijk citeren: in de nulstandgebieden zijn er geen beperkingen. Daar kan men dus wel aankorrelen. Het ANB Limburg vraagt om dat in de projectzone ook mogelijk te maken.

De werkgroep vroeg dat en kreeg vier maanden later pas het antwoord: sorry voor de vertraging, maar het is nee. Klaarblijkelijk is dat heel vaak het probleem bij het adaptief beheer van de ever. Het is altijd 'njet'. We geraken niet vooruit. We vragen al vier jaar naar een aanpassing naar de optimale beheersmaatregelen. Die komen er maar niet.

Het enige positieve dat ik vandaag gehoord heb, is dat u naar een administratieve vereenvoudiging wilt gaan, van zeventien naar vier besluiten, waaronder de aanpassing van de Jachtvoorwaarden- en de Jachtopeningsbesluiten. Ik zou u willen adviseren om contact op te nemen met Nederland, daar is men wel tot een adaptief beheer gekomen.

Ik verwijs nog eens naar het verkeersprobleem. In mijn gemeente lopen er vaak evers op de gewestwegen. Ik heb u daar al over ondervraagd. U hebt aangekondigd dat er op de N75, een 2x2-expresweg, ecorasters komen. Twee jaar lang werd dan gediscussieerd over wie dat moest betalen. Uiteindelijk moeten de rasters worden betaald door Wegen en Verkeer en niet door het ANB.

De aanbesteding vond plaats in het najaar van 2012. U hebt aangekondigd dat ze in het voorjaar 2013 geplaatst zouden worden. Ik kan u zeggen dat er in de voorbije week opnieuw een overleg moest plaatsvinden tussen het ANB en Wegen en Verkeer en dat u straks de vraag gaat krijgen hoe het nu concreet moet. Ondanks de aanbesteding en dergelijke heeft men nog altijd geen duidelijk zicht op de plaats van de rasters. Er zijn nog altijd problemen met privéterrein. Ik vind dat een staaltje van typisch Vlaamse regelgeving. Als men zo verder doet, zal de everpopulatie blijven toenemen.

De heer Ceyssens heeft er al op gehamerd: wat als er straks dodelijke verkeersongevallen gebeuren? We zien steeds meer evers op de gewestwegen. Vroeger vormden het Albertkanaal en de Zuid-Willemsvaart een natuurlijke barrière. Dat is helemaal niet meer het geval: de evers lopen overal rond. Ik nodig u uit om eens te komen kijken. Het zal inderdaad niet lang meer duren vóór er zware ongevallen gebeuren. We moeten nagaan wie dan de verantwoordelijkheid draagt. Ik ben opnieuw teleurgesteld in uw antwoord, minister.

**De voorzitter**: De heer Vanlerberghe heeft het woord.

**De heer Jurgen Vanlerberghe**: Minister, u blijft een beetje op de vlakte betreffende de uitzettingen dan wel ontsnappingen. Tenzij ik de capaciteiten van everzwijnen schromelijk zou onderschatten, denk ik dat we mogen spreken over uitzetting. Ik zie een everzwijn nog niet eigenhandig zijn oortag verwijderen. Daar is enige menselijk interventie voor nodig. De kwestie is ernstig genoeg om het te redden zonder uitzettingen, om het zo te zeggen.

Handhaving moet zo streng mogelijk gebeuren. Als er ook maar één spoor is, moet alles worden onderzocht. Misschien is het nuttig om in het kader van de overheveling van de bevoegdheid omtrent dierenwelzijn eens na te denken over acties om het kweken van everzwijnen strenger te reglementeren, preventief te werken en uitzetting te vermijden.

**De voorzitter**: De heer Ceyssens heeft het woord.

**De heer Lode Ceyssens**: Ik begrijp dat er inzake verkeersveiligheid initiatieven genomen zijn. Ik wil niet zo ver gaan als mevrouw Peeters, die al spreekt over verantwoordelijkheid bij eventuele ongelukken. Ik wil wel de kwestie onder de aandacht brengen en benadrukken dat een oplossing heel erg dringend is. Ik heb de indruk dat niet alle administraties daarvan doordrongen zijn. Het zou misschien goed zijn dat het beleid een heel krachtig signaal geeft.

Het gaat toch om veiligheid, dat is een prioriteit. Het gaat niet om onmogelijke bouwwerken, maar om verkeersveiligheid. Welke initiatieven we ook nemen, we gaan niet zomaar terugkeren naar nul everzwijnen. Trouwens, moet dat wel?

De evers vormen ook nog een bedreiging voor de landbouwgewassen, daar moeten vergoedingen tegenover staan. Bij verkeersveiligheid echter kunnen zich incidenten voordoen die op geen enkele manier vergoed kunnen worden. Ik vraag daar uitdrukkelijk aandacht voor, ook van de administraties. Als er budgetten zijn, mag er niet worden gedraald. Ik vraag verder uitdrukkelijk om na te gaan of er niet meer kan worden gedaan.

**De voorzitter**: Minister Schauvliege heeft het woord.

**Minister Joke Schauvliege**: Mevrouw Peeters, ik ben het niet eens met uw conclusie. U zou moeten weten dat ik al ter plaatse ben geweest. Ik heb enkele maanden geleden al overleg gehad met alle sectoren. Ik heb alle vragen duidelijk beantwoord. Het is opmerkelijk dat u het hebt over "geen antwoorden" en een "njet". Dat klopt allemaal niet.

U beweert dat de nachtjacht in Nederland wel kan, maar het is verboden door de Benelux. Het kan niet in Nederland. Ik heb de indruk dat u de zaken op een hoopje gooit.

U spreekt dan over het aankorrelen en dergelijke. Dat is in de voorstellen die op tafel liggen, die mij zijn aangereikt en waarmee ik naar de regering ga, opgenomen. Ik hoop dat de Vlaamse Regering mij volgt om die extra maatregelen te nemen en de Jachtbesluiten aan te passen.

Alle voorstellen die voorliggen, komen juist voort uit de proefprojecten in Limburg. Alle actoren zijn daarbij betrokken. We zullen daarmee op korte termijn naar de Vlaamse Regering stappen.

Uw informatie over de ecorasters is evenmin helemaal correct. Er is geen vertraging. Uw informatie over de financiering klopt ook niet. Het Agentschap Wegen en Verkeer financiert niet alles. Het is een cofinanciering: de helft Leefmilieu, de helft Wegen en Verkeer. Het is niet zo dat de administratie niet goed weet waar de rasters moeten komen. Er is wel nog discussie over de privétoegangen. Dat is de grote discussie van dit moment. Men zoekt zo snel mogelijk een oplossing. Er is een volledige planning opgemaakt zodat het snel kan gaan en de rasters in de komende vijf jaar kunnen worden geplaatst.

Wij hebben al het signaal gegeven dat het snel moet gaan. De financiering is gepland, de nodige fondsen liggen klaar. Het overleg kan snel gaan.

**De voorzitter**: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■

**Vraag om uitleg van de heer Jurgen Vanlerberghe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over controles op en melding van grondwaterwinning**
**- 1104 (2012-2013)**

**De voorzitter**: De heer Vanlerberghe heeft het woord.

**De heer Jurgen Vanlerberghe**: De grondwaterproblematiek in Vlaanderen is zeker geen nieuw verhaal. In vergelijking met andere Europese regio's zijn zowel de voorraden ondiepe, freatische als diepe grondwaterlichamen in Vlaanderen zeer klein. De waterbalans raakt uit evenwicht doordat het waterpeil van watervoerende lagen afneemt en de grondwaterlagen te weinig kans krijgen aangevuld te worden. Dit is onder meer een gevolg van de dichte en aangroeiende bevolking en van veel economische activiteiten op een klein grondgebied. Een goed vergunningsbeleid en een daarmee gepaard gaand handhavingsbeleid zijn dan ook noodzakelijk.

Naar aanleiding van het antwoord op een schriftelijke vraag over de controle op deze vergunningen had ik graag bijkomende vragen gesteld over de controle op grondwaterwinning en de resultaten daarvan. Volgens uw antwoord werden vorig jaar bij de kleinverbruikers, die binnen het kader van de heffing op de waterverontreiniging meldings- en heffingsplichtig zijn, 75 grondwaterputten spontaan aangemeld en 815 afgemeld. Het jaar daarvoor werden er nog 181 grondwaterputten aangemeld en 755 afgemeld.

Ik heb vragen bij die sterke afname van het aantal aangemelde waterputten bij kleine gebruikers, temeer daar ik hier en daar hoor dat de aannemers die zulke werken uitvoeren, niet weten waar te beginnen. Zijn deze tendensen ook waarneembaar bij het aantal aangemelde grootverbruikers? Ziet u op korte termijn mogelijkheden om precieze cijfers te krijgen over het aantal nieuwe grondwaterwinningen en om dus illegale winning tegen te gaan?

Uit de voorlopige rapportering van 44 gerichte controles op grondwaterwinning door de afdeling Milieu-inspectie van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE) bleek dat bij 64 procent – toch een opmerkelijk cijfer – een of meerdere tekortkomingen met betrekking tot de geldende milieuregelgeving werden vastgesteld. Op welke manier verklaart u dit hoge percentage? Welke maatregelen plant u om het aantal tekortkomingen met betrekking tot milieuregelgeving te doen dalen?

Ten slotte bezochten de verzegelaars van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) ongeveer 6000 grondwaterputten. Bij 34 procent van die putten – ook hier dus een hoog cijfer – was een aanpassing nodig zoals het verwijderen van een aftappunt vóór de watermeter of het correct plaatsen of vervangen van de watermeter. Minister, welke maatregelen denkt u te kunnen nemen om dit hoge percentage te doen dalen?

**De voorzitter**: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

**Mevrouw Tinne Rombouts**: Voorzitter, we moeten inderdaad aandacht hebben voor het grondwaterverbruik en de aanvulling van het grondwater.

Ik verwijs graag naar een schriftelijke vraag van mevrouw Poleyn.

Wanneer er bufferbekkens of vijvers worden aangelegd om water te bergen, kan men dat water vervolgens gebruiken in allerhande toepassingen. Zo zou men het kunnen gebruiken in de groenteteelt of als drinkvijver voor vee. Op die manier kan men het water dubbel gebruiken. Wanneer er bij dat bufferbekken echter geen zeil wordt geplaatst, wordt dat aanzien als een gebruik van grondwater, wat inhoudt dat er een grondwaterheffing tegenover staat. Persoonlijk vind ik dat vreemd. Een aantal mogelijk interessante toepassingen worden op die manier namelijk afgeremd. Uit de schriftelijke vraag begrijp ik dat definities van bepaalde begrippen daar mogelijk een knelpunt vormen. Minister, kunt u dat verder bekijken en eventueel bijsturen, zodat die dubbeltoepassingen van het regenwatergebruik maximaal kunnen worden benut en we kunnen verhinderen dat we rechtstreeks grondwater moeten gebruiken?

**De heer Wilfried Vandaele**: Ik denk ook dat er nog winst te halen is, niet alleen uit een verfijning van de regelgeving in de handhaving, maar waarschijnlijk ook door voor bepaalde toepassingen het gebruik van minder kwalitatieve watervoorraden en grondwaterlagen en uiteraard ook regenwater aan te moedigen.

**De voorzitter**: Minister Schauvliege heeft het woord.

**Minister Joke Schauvliege**: Mijnheer Vanlerberghe, het bestand eigenwaterwinners kleinverbruikers is historisch opgebouwd. Dat bestand wordt jaarlijks bijgewerkt met de aan- en afmeldingen, de aanvragen voor putwateronderzoek en de vaststellingen door de VMM of door derden, bijvoorbeeld de watermaatschappijen. De meeste eigenwaterwinners werden eind jaren 90 opgespoord door het koppelen van de woongegevens uit het rijksregister aan de aansluitingen bij de watermaatschappijen. Bij een dergelijke oefening is het echter niet

gemakkelijk om gezinnen die aangesloten zijn op het openbaar waterdistributienetwerk, maar die geen abonnee zijn bij de watermaatschappij, uit te sorteren. Zo zijn er tal van factoren die tot foute conclusies leiden, bijvoorbeeld wanneer de factuur op naam van een derde, zoals een syndicus of een OCMW, staat. Op die manier worden heel wat niet-eigenwaterwinners onterecht aanzien als eigenwaterwinners. Daarom vinden we het niet wenselijk die oefening opnieuw te houden.

Wel zijn er verschillende individuele en veel kleinschaligere oefeningen geweest bij een aantal drinkwatermaatschappijen, vaak met andere einddoelstellingen dan het opsporen van illegale waterwinners. Het verschil in aangemelde eigenwaterwinners kleinverbruikers in 2012 ten opzichte van 2011 heeft onder andere te maken met een dergelijk onderzoek door een specifieke watermaatschappij in een bepaalde gemeente. Ongeveer 76 illegale eigenwaterwinners werden hierdoor opgespoord. Daarnaast speelde ook de koppeling met de aanvragen voor het putwateronderzoek bij de VMM een rol. Het putwateronderzoek loopt al een aantal jaren. In 2011 werden deze gegevens voor het eerst gekoppeld aan de heffingendatabank kleinverbruikers van de VMM. In 2012 was het aantal eigenwaterwinners dat uit deze oefening kon worden gevonden, beperkter omdat enkel de nieuwe aanvragen voor putonderzoek werden gekoppeld.

We kunnen dus nog niet echt een tendens vaststellen, ook niet voor grootverbruikers. Voor de grootverbruikers zijn we het heffingsjaar 2012 nog aan het verwerken. In 2010 en 2011 was het aantal aanmeldingen van die grootverbruikers ongeveer gelijk, respectievelijk 558 en 525.

Het opsporen van illegale winningen bij de grootverbruikers gebeurt op verschillende manieren. Grootverbruikers zijn vergunningsplichtig en moeten dus een grondwatervergunning aanvragen vooraleer zij grondwater mogen oppompen. Daarnaast zijn grootverbruikers ook aangifteplichtig. Bij de behandeling van de dossiers worden de verschillende waterbronnen afgetoetst en wordt de heffingsplichtige bevraagd indien hij aangeeft niet langer over een bepaalde waterbron te beschikken. Jaarlijks worden de vergunningsgegevens ook gekoppeld aan de heffingsgegevens. Op die manier worden de grondwaterwinningen bij bedrijven strikt opgevolgd.

Voor de landbouwers is er ook een controle op basis van het aantal dieren op het bedrijf. Het overgrote deel van de heffingsplichtige grondwaterwinners is landbouwer. Per diersoort bestaat er een soort richtverbruik. Op basis van het aantal dieren en deze richtwaarde wordt een inschatting gemaakt van het totale waterverbruik. De VMM toetst die af met wat aangegeven wordt door de landbouwer. Op die manier kunnen illegale waterwinningen worden achterhaald. Ook bij een aantal andere bedrijfssectoren zijn er vaak richtwaarden gekend per geproduceerd of verwerkt tonnage.

Ten derde kunnen de verzegelaars van de VMM bij controles van gekende eigenwaterwinners illegale winningen opsporen. Indien bijvoorbeeld de bezochte landbouwer aangeeft dat er geen drinkwateraansluiting in de straat ligt, zal het naburige landbouwbedrijf logischerwijze ook een winning moeten hebben. Op die manier worden jaarlijks toch een tweehonderdtal winningen opgespoord.

Naast die initiatieven is het opsporen van illegale eigenwaterwinners ook een taak van de watermaatschappijen. Dit watergebruik valt immers onder de saneringsplicht van de watermaatschappijen. Uiteraard moet dat gebeuren in samenwerking met de diensten van de VMM. Ik zal erop toezien dat de initiatieven niet lokaal, maar wel sectoroverkoepelend georganiseerd worden.

Ten vijfde is op mijn initiatief een belangrijk instrument in het leven geroepen om in de toekomst meer vat te krijgen op de illegale winningen: de erkenningsregeling voor boorbedrijven. Op 1 maart 2013 heeft de Vlaamse Regering het besluit tot wijziging van het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu (VLAREL) goedgekeurd. In dat besluit staat dat vanaf 1 januari 2015 het boren van een grondwaterput

enkel door een daarvoor erkend boorbedrijf mag gebeuren. De andere wijzigingen hebben betrekking op het bijhouden en doorgeven van gegevens: een aantal gegevens moeten door het erkende boorbedrijf worden bijgehouden en doorgegeven aan de bevoegde overheid. Dat leidt tot een vermindering van de administratieve last.

U had ook vragen over de handhaving. De gerichte controles maken al verschillende jaren deel uit van de milieu-inspectieplannen. Die controles gebeuren zowel actief bij de bedrijven op het terrein als administratief, als een soort van zelfcontrole. Zo werden er tussen 2005 en 2012 403 bedrijven onderworpen aan een terreincontrole en 109 aan een administratieve controle. De focus bij deze controles van de afdeling Milieu-inspectie ligt op de grondwaterwinningen bij de bedrijven die ingedeeld zijn in de eerste klasse.

Wanneer de trends op langere termijn worden bekeken, kunnen we vaststellen dat het aantal bedrijven waar gebreken worden vastgesteld, daalt van 82 procent in 2005 tot 71 procent in 2012, met een uitschieter van 67 procent in 2009. Deze cijfers blijven hoog, maar tonen anderzijds toch aan dat de controles resultaten opleveren.

Een verklaring voor die hoge cijfers is te vinden in de activiteit zelf. Grondwaterwinning is voor veel bedrijven een nevenactiviteit. Uitzonderingen hierop zijn uiteraard de drinkwatersector en de drankenindustrie. De grondwaterwinning is bovendien, veelal letterlijk, een van de meest onzichtbare activiteiten van de bedrijfsvoering. Dat maakt dat de aandacht voor grondwaterwinning, na het verkrijgen van een vergunning, snel kan verminderen en buiten gebruik gestelde grondwaterwinningen uit het oog worden verloren. Net om die redenen zet de afdeling Milieu-inspectie dit jaarlijks op de agenda om het onder de aandacht te brengen.

Bovendien heeft een groot deel van de vastgestelde gebreken rechtstreeks te maken met een gebrekkige aanleg en een slecht onderhoud van de grondwaterwinningen. Gebreken die ontstaan tijdens de aanleg van een grondwaterwinning, zijn achteraf bijna niet meer te controleren, laat staan te remediëren. Boorbedrijven blijven nu vaak buiten schot wat toezicht betreft. Met de nieuwe erkenningsregeling zal dat veranderen.

De verzegelaars van de VMM zijn nu ongeveer vijf jaar actief. Voordien werden de grondwaterwinningen eerder uitzonderlijk bezocht. De aanwezigheid van de verzegelaars op het veld heeft ervoor gezorgd dat de pakkans aanzienlijk is vergroot. Nog niet alle gekende winningen zijn in de afgelopen vijf jaar bezocht, waardoor er in de toekomst nog steeds onvolkomenheden zullen worden opgemerkt.

Mevrouw Rombouts, mijnheer Vandaele, wat het opvangen en hergebruiken van regenwater betreft, zal ik uw opmerkingen meenemen. Het is in ieder geval zo dat er tal van initiatieven zijn om alternatieven aan te reiken aan bedrijven. Zo zijn er initiatieven rond grijswater in de industrie. Mevrouw Rombouts, wat u aanhaalt, zal ik laten onderzoeken en uitzoeken of er op een andere manier mee kan worden omgegaan.

**De voorzitter**: De heer Vanlerberghe heeft het woord.

**De heer Jurgen Vanlerberghe**: Minister, ik dank u voor uw antwoord. U bevestigt dat handhaving essentieel blijft in het grondwaterbeleid in Vlaanderen. Ik hoop met u dat de erkenning van de boormaatschappijen straks een preventieve werking zal hebben. Ik kijk alvast uit naar de resultaten van volgend jaar.

**De voorzitter**: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

**Vraag om uitleg van mevrouw Karin Brouwers tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de stijgende $CO_2$-uitstoot van gezinswagens en de gevolgen hiervan voor het gevoerde milieubeleid**
**- 1151 (2012-2013)**

**De voorzitter**: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

**Mevrouw Karin Brouwers**: Minister, onlangs ontving ik het antwoord op de schriftelijke vraag 318 van 29 januari 2013. Het was een gezamenlijk antwoord van u, minister Crevits en minister Muyters. Daaruit blijkt dat de uitstoot van nieuwe wagens, enkel ingeschreven op naam van particulieren, in 2012 is gestegen met 7,6 gram per kilometer tot een niveau van 134,4 gram per kilometer. Dat is een kentering in een evolutie die de laatste jaren net positief was, met namelijk een dalende $CO_2$-uitstoot. We zien nu dus echter een vrij significante kentering. Het eigenaardige is dat het voor bedrijfswagens net het omgekeerde is. De Fédération Belge de l'Industrie de l'Automobile et du Cycle (Febiac) heeft vastgesteld dat er voor bedrijfswagens wel een sterke daling is opgemeten, namelijk 7 gram per kilometer, een daling van 6 procent. Daardoor komt die uitstoot lager te liggen dan die van de particulieren.

Minister, in het antwoord op die schriftelijke vraag heb ik enkel de cijfers gekregen. Hebt u reeds een onderzoek kunnen instellen naar de oorzaken van deze tegengestelde evoluties? Zo ja, hebt u daar eventueel al resultaten van? Zou het kunnen dat de fiscale voorkeursbehandeling van bedrijfswagens tegenover de wagens voor particulieren een determinerende factor is in deze verklaring, namelijk dat men bijvoorbeeld duurdere wagens kan aankopen? Hebt u de intentie om, gezien deze vaststellingen, in de nabije toekomst initiatieven te nemen zodat ook voor particulieren een gelijkaardige stimulans zal worden gegenereerd waardoor er positieve milieueffecten zullen zijn?

**De voorzitter**: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

**Mevrouw Gwenny De Vroe**: Mevrouw Brouwers, ik heb het antwoord op uw schriftelijke vraag grondig doorgenomen. Ik ben tot de spijtige vaststelling gekomen dat wat ik vreesde bij de bespreking bij de hervorming en vergroening van de belasting op de inverkeerstelling (BIV) ook is uitgekomen.

We weten allemaal dat diesel op vlak van $CO_2$-uitstoot een stuk beter scoort dan benzine. We weten dat diesel schadelijker is op vlak van $NO_x$ en roet, en dat benzine schadelijker is op vlak van $CO_2$, CO en vluchtige organische stoffen. Toen we bij de bespreking van de vergroening zagen dat de BIV op diesel zou worden verhoogd, dan was onze conclusie dat dit toch wel haaks stond op de milieulogica en op de andere bestaande genomen maatregelen. Het is een spijtige vaststelling dat wat we hadden gevreesd, is uitgekomen.

Minister, in de beleidsbrief stond al verschillende malen dat de totaliteit van de verkeersbelastingen hervormd zou zijn. Er stond dat de jaarlijkse verkeersbelastingen, het wegenvignet en de kilometerheffing voor vrachtwagens, samen zouden worden uitgewerkt. Eerst stond er dat dat tegen eind 2013 zou gebeuren, in de laatste beleidsbrief stond er over die deadline niets meer. Minister, wat is de stand van zaken van de besprekingen met de andere gewesten hierover?

In haar vraag om uitleg van januari had mevrouw Brouwers ook gevraagd naar het verschil tussen nieuwe en tweedehandswagens. Is daar ondertussen al meer zicht op?

**De voorzitter**: Minister Schauvliege heeft het woord.

**Minister Joke Schauvliege**: Op basis van voorlopige cijfers voor 2012 zijn de $CO_2$-emissies van particulieren inderdaad gestegen. Positieve milieueffecten hebben echter niet enkel te maken met de $CO_2$-emissies. Klimaatwijziging is een belangrijke uitdaging, maar de luchtverontreiniging is ook heel belangrijk. Dieselwagens stoten over het algemeen minder $CO_2$ uit, maar wel meer fijn stof en vooral stikstofoxiden, die een rechtstreekse impact hebben op de gezondheid van mensen, terwijl $CO_2$ dat niet heeft.

De belangrijkste oorzaak voor de hogere $CO_2$-emissies voor particuliere wagens lijkt de afschaffing te zijn van de federale premie voor wagens met een lage $CO_2$-uitstoot in 2011, waardoor diegenen die een wagen met lage $CO_2$-uitstoot wilden kopen dit vervroegd hebben gedaan. Anderzijds werd de BIV begin maart 2011 hervormd. De nieuwe berekening houdt voor een belangrijk aandeel rekening met de $CO_2$-uitstoot van de wagen, maar houdt anderzijds ook rekening met de hogere $NO_x$- en PM-uitstoot van dieselwagens. Hierdoor wordt het aantrekkelijker om een benzinewagen te kopen, vooral voor kleinere wagens.

Over de belasting op de inverkeerstelling hebben we heel wat discussies gevoerd in het parlement. Finaal zijn de indicatoren aangepast in het parlement en op die manier zijn we tot die resultaten gekomen. Goede resultaten voor het fijn stof, iets minder positieve resultaten voor $CO_2$, maar sommige amendementen die in het parlement zijn goedgekeurd, hebben de focus op de $NO_x$, het fijn stof gelegd. Dat zijn de resultaten daarvan.

Om een totaalbeeld te krijgen van de milieueffecten van wagens is de ecoscore van de wagen een betere indicator, dan alleen $CO_2$ eruit te halen. Dat is ook wat het Vlaams Parlement heeft beoogd met de aanpassing van de BIV. Elk jaar wordt de evolutie van de ecoscore gepubliceerd op www.ecoscore.be, alsook de verklarende variabelen. Er is een indicatorrapport met bespreking van de evoluties van de ecoscore van de ingeschreven wagens, nieuw en tweedehands. De indicatorenrapporten met cijfers over 2012 worden tegen de zomer verwacht.

Op basis van de evolutie 2008-2011 zien we voor Vlaanderen een positieve tendens. De gemiddelde ecoscore van de nieuwe inschrijvingen bedroeg 57 in 2008 en steeg naar 62 in 2011. Indien we een onderscheid maken tussen leasingwagens, wagens in eigendom van een bedrijf en wagens in eigendom van natuurlijke personen, zien we dat de ecoscore evolueerde van 57 in 2008 tot 60 in 2011 voor leasingwagens, van 55 tot 59 voor wagens in eigendom van een bedrijf en van 58 tot 63 voor wagens in eigendom van natuurlijke personen. De gemiddelde ecoscore voor wagens in eigendom van natuurlijke personen lag dus steeds hoger dan de gemiddelde ecoscore voor bedrijfswagens. Het is nog even wachten op de resultaten voor 2012.

U vraagt of de fiscale voorkeursbehandeling van bedrijfswagens een determinerende factor is voor de $CO_2$-emissies van particuliere wagens. Bedrijfswagens worden op verschillende vlakken fiscaal behandeld. Het voordeel van alle aard in de personenbelasting voor de werkgever is hier een element van. Deze wordt berekend op basis van de $CO_2$-emissies van de wagen. Ook de sociale bijdrage die de werkgever moet betalen, wordt bepaald aan de hand van de $CO_2$-uitstoot. Deze maatregelen zorgen ervoor dat de $CO_2$ van bedrijfswagens afneemt.

De Vlaamse overheid heeft er bij de hervorming van de BIV bewust voor gekozen niet enkel de $CO_2$-emissies in rekening te brengen, maar ook de andere emissies. Dat is een goede keuze geweest. Wij zullen deze weg blijven behandelen. We hebben al verschillende keren gediscussieerd over hoe we fijn stof kunnen terugdringen via fijnstofactieplannen enzovoort. Dit maakt er integraal onderdeel van uit, want mobiliteit is een hele grote bron van uitstoot van fijn stof.

Naast de hervorming van de BIV is het de wens om ook de jaarlijkse verkeersbelastingen te hervormen. Ook hierin zullen naast $CO_2$ ook de andere emissies een rol spelen zodat positieve milieueffecten worden verkregen in de volledige betekenis van het woord.

Mevrouw De Vroe, de algemene jaarlijkse verkeersbelasting wordt getrokken door minister Muyters, die bevoegd is voor die belasting, samen met de minister van Mobiliteit en ikzelf vanuit de vergroeningsfactor. Oorspronkelijk was 2013 het streefdoel. Dat is opgeschoven in de tijd om praktische redenen. Ik moet de laatste stand van zaken van de timing opvragen bij mijn collega. In het overleg met andere gewesten moet het praktisch haalbaar zijn om dat op

die manier in te voeren. Het is nog altijd de betrachting om dat aan het wegenvignet te koppelen.

**De voorzitter**: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

**Mevrouw Karin Brouwers**: De BIV is nog niet lang geleden goedgekeurd. Het was verrassend vast te stellen dat het fijn stof misschien wel daalt, maar dat de $CO_2$-emissies stijgen. Dat is waarschijnlijk toch niet helemaal de bedoeling. Laten we hopen dat er een evenwicht wordt gevonden. Het zijn allemaal recente cijfers.

Minister, ik ga akkoord dat de milde ecoscore van wagens allicht een betere graadmeter is, maar u hebt nog geen cijfers van 2012. We zullen daarop wachten. Ik hoop dat de positieve evolutie van de wagens die zijn gekocht door natuurlijke personen, zich ook heeft doorgezet in 2012. Mocht de gemiddelde ecoscore daar ook dalen, dan zouden we dat goed moeten nakijken, zeker in het licht van de eventuele herziening van de jaarlijkse verkeersbelasting en andere zaken inzake autofiscaliteit die in de toekomst in Vlaanderen kunnen gebeuren.

**De heer Wilfried Vandaele**: Minister, net als mevrouw Brouwers verwijst u naar de nieuwe regeling voor de BIV, de aanpassingen die we indertijd vanuit dit parlement hebben geïnitieerd. We staan daar nog altijd achter. Het waren onderbouwde overwegingen. De ecoscore evolueert wel ten goede. Alles heeft wat tijd nodig. Uiteraard kijken we met z'n allen uit naar een grondiger herijking van het geheel van de autofiscaliteit.

**De voorzitter**: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

**Vraag om uitleg van de heer Dirk Peeters tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de evaluatie van het bestaande en de opmaak van het nieuwe Jachtopeningsbesluit**
**- 1239 (2012-2013)**

**De voorzitter**: De heer Peeters heeft het woord.

**De heer Dirk Peeters**: Voorzitter, minister, collega's, in de plenaire vergadering heb ik een actuele vraag gesteld over het jachtverbod tijdens strenge vorst. Ik herinner me dat ik toen ook heb aangedrongen op een evaluatie van het systeem. In uw antwoord hebt u toen verwezen naar de drie kleurencodes rood, groen en oranje die werden gebruikt door het Koninklijk Meteorologisch Instituut (KMI) om de toestand van het wegennet aan te geven. Die logica hebt u doorgetrokken om de jacht bij lange vorst op te schorten. Dit is niet in het Jachtopeningsbesluit vermeld en staat eigenlijk los van wat er gebeurt in de natuur. We kunnen volgens mij moeilijk de toestand van het wegennet gebruiken als basis om besluiten te nemen die de jacht regelen bij langere vorstperiode. We moeten een ander systeem zoeken dat meer aansluit bij de leefwereld van de dieren.

Ik wil van de gelegenheid gebruikmaken om een vooruitblik te werpen op het nieuwe Jachtopeningsbesluit. De evaluatie van de regeling 'lange vorst' kan worden opgelost in het nieuwe besluit. Er kan duidelijkheid over worden gecreëerd. Ik heb ook kennis van het lijstje met voorstellen van de Hubertus Vereniging Vlaanderen voor het nieuwe Jachtopeningsbesluit, en die doen me huiveren. Er wordt voorgesteld om opnieuw de wintertaling te bejagen. Men wil ook de laatste twintig of dertig watersnippen die nog in Vlaanderen broeden, duurzaam afschieten. Dat is althans het voorstel van Hubertus. Minister, een duurzaam afschot van de watersnip bestaat niet en staat gelijk met de uitroeiing van deze broedvogel.

Minister, wat gaat er gebeuren met de regeling rond de vorstperiode? Wat is uw houding als minister tegenover de voorstellen van Hubertus voor het nieuwe Jachtopeningsbesluit, met name wanneer het gaat over de wintertaling, de watersnip en ook de steenmarter en de meerkoet? Ik denk dat de sector echt wel het spoor van duurzame en weidelijke jacht verlaat.

Ik vind dat de minister van Leefmilieu in het jachtbeleid moet streven naar het behoud van natuurwaarden en het bereiken van de instandhoudingsdoelstellingen en dat ze kordaat moet omgaan met de voorstellen van de jachtvereniging. Minister, hoe evalueert u wat voorbij is en hoe kijkt u naar het nieuwe Jachtopeningsbesluit?

**De voorzitter**: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

**Mevrouw Vera Van der Borght**: Voorzitter, minister, ik sluit me niet aan bij de vraag van de collega, maar ik wil van de gelegenheid gebruikmaken om even te polsen naar de stand van zaken over de nieuwe uitvoeringsbesluiten. 13 juni is de einddatum van het vorige besluit. Ik ga er dus van uit dat eind mei de besluiten er zullen zijn.

Iedereen zal wel weten dat er vrijdag een ad-hoccommissie binnen de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen samenkomt die de intentie heeft om een gedragen advies over de nieuwe openingsbesluiten voor te leggen. Die ad-hoccommissie bestaat uit leden van de permanente werkcommissie Jacht en van de permanente werkcommissie Natuur en is paritair samengesteld. Er zijn zes mensen vanuit de jachtsector, drie vanuit de natuursector en drie vanuit Vogelbescherming Vlaanderen. Dit om collega Peeters toch enigszins gerust te stellen dat het niet zo is dat alles wat de jachtsector zal vragen, zomaar door de minister klakkeloos wordt aanvaard en overgenomen. Ik wacht dus het voorstel van deze ad-hoccommissie af om na te gaan in welke richting het zal gaan. Minister, toch zou ik al graag van u vernemen of u eind mei klaar zult zijn met de nieuwe openingsbesluiten.

Mijnheer Peeters, de teneur van uw vraag heeft me enigszins gerustgesteld. Het was niet de teneur van het blad van Vogelbescherming Vlaanderen. Die is zeer agressief, in tegenstelling ook tot de tijdschriften Jachtmagazine en de Vlaamse Jager.

Minister, Vogelbescherming Vlaanderen krijgt van uw departement heel wat subsidies. Kunt u er bij hen op aandringen om enig respect aan de dag te leggen voor de andere betrokkenen? We moeten streven naar een positieve conclusie. Het thema jacht maakt altijd heel wat emoties los, dat hebben we hier al ervaren. We hebben elkaar allemaal nodig. Pas als we allemaal goed samenwerken, kunnen we tot een positief eindresultaat komen. De teneur van het april-mei-juninummer van de Vogelbescherming is allesbehalve hoopgevend.

Minister, mogen we eind mei uw besluiten verwachten? Bent u bereid om Vogelbescherming Vlaanderen aan te spreken op de teneur in hun blad?

**De voorzitter**: De heer Ceyssens heeft het woord.

**De heer Lode Ceyssens**: Het is jammer dat de vaste voorzitter van onze commissie hier niet is vandaag. Ik zou hem graag eens ondervragen over de ontvankelijkheid van vragen. Als we hier in de toekomst elk ministerieel of regeringsbesluit gaan bespreken en de mening van een of andere partij gaan voorleggen aan de minister, zullen we lang zoet zijn.

Voor de jachtbesluiten is het duidelijk. De minister moet in alle sereniteit het proces kunnen volgen, en de stappen één voor één zetten, in plaats van hier nu gebalde uitspraken te doen naar aanleiding van de uitspraken van een of andere betrokkene.

**De voorzitter**: Ik zal dat doorgeven aan de voorzitter.

Mevrouw Van der Borgt, u vindt dat de subsidiërende overheid eisen moet stellen aan de gesubsidieerde organisaties. *(Opmerkingen van mevrouw Vera Van der Borght)*

Daar huiver ik lichtjes van. U begeeft zich op een hellend vlak. Als we daaraan beginnen, zijn we ook niet meteen klaar.

Minister Schauvliege heeft het woord.

**Minister Joke Schauvliege**: Zoals gezegd, zorgt de jacht voor emotionele discussies. We zoeken altijd naar een draagvlak en naar verzoening van standpunten. Ik verwijs naar de aanpassingen inzake de jacht op de vos. We hebben daarvoor het unanieme positieve advies

van de Minaraad gekregen en gevolgd. Later hebben enkele partijen daar problemen mee gekregen. Dat is eigenaardig. Ik wil daarmee maar aantonen dat we in deze gevoelige materie toch altijd naar evenwicht en een gedragen oplossing zoeken.

Mijnheer Peeters, ik ga niet vooruitlopen op de beslissingen van de Vlaamse Regering. Dat zou niet wijs zijn. Ik wil enige duidelijkheid scheppen over de status van de bepalingen over jacht bij sneeuw en vorst. Uw uitspraken kloppen niet helemaal.

Dit zijn voorwaarden voor het uitoefenen van de jacht. Deze bepalingen hebben geen relatie met de openingstijden voor de jacht, daarom zijn ze vervat in het Jachtvoorwaardenbesluit en niet in het Jachtopeningsbesluit. Dat wordt vaak allemaal op een hoop gegooid.

De bepalingen over jacht bij sneeuw en vorst in het Jachtvoorwaardenbesluit zijn helder en duidelijk. Als het sneeuwt op de locatie waar wordt gejaagd en de sneeuwlaag een dikte van 5 centimeter bereikt, wordt de jacht opgeschort. De opschorting duurt tot 24 uur na het vallen van de laatste sneeuw. De opschorting bedoeld in het eerste lid geldt niet in de volgende gevallen: voor de jacht in de bossen en op het wild dat uit deze bossen wordt gestoten en gestrekt in het open veld, binnen de 50 meter van de vernoemde bossen; voor de jacht op de houtduif, de Canadese gans en het konijn; voor de jacht op waterwild op of onmiddellijk langsheen moerassen, waterplassen en waterlopen met inachtname van artikel 14 van dit besluit, dit is wanneer de waters voor meer dan de helft bedekt zijn met ijs; en voor de jacht op grof wild.

In het geval van zeer harde en langdurige vorst kan de jacht tijdelijk worden opgeschort door het hoofd van het agentschap. De opschorting van de jacht kan per provincie worden ingesteld. Het hoofd van het agentschap neemt de beslissing tot opschorting van de jacht op advies van de betrokken provinciaal directeur van het agentschap.

U hebt verwezen naar de codes van het KMI. Dat zijn geen codes speciaal voor de jacht, ze gelden ook voor de opvang van daklozen en dergelijke. Wij gebruiken deze codes bij het agentschap.

Wat betreft de regelingen in verband met jacht bij winterweer zijn er dus twee afzonderlijke bepalingen in de wetgeving: de sneeuwregeling en de vorstregeling. De opschorting van de jacht gebeurt automatisch bij sneeuw; bij vorst moet er een beslissing worden genomen. De Minaraad heeft die wijzigingen ondersteund. Het is niet de bedoeling om de jachtvoorwaarden weer aan te passen, dat is nog maar pas gebeurd. Ze zijn goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Ze zijn nog niet lang van toepassing.

Ik vind het raar dat u mij vraagt naar de vragen van de jachtsector. Ik ga ook in op vragen van Natuurpunt en Vogelbescherming. Morgen heb ik nog een gesprek met Vogelbescherming. Ik luister naar alle betrokkenen. Vrijdag is er nog een belangrijke vergadering. Nadien zullen we met de voorstellen naar de Vlaamse Regering stappen.

De jachtsector heeft in een nota gevraagd om de gewone jacht op wintertaling en watersnip te openen in de winterperiode. Het grootste deel van de watersnippen en wintertalingen die in Vlaanderen voorkomen, zijn trekvogels en wintergasten, en staan dus biologisch gezien niet rechtstreeks in relatie tot de broedpopulatie die u aanhaalt. Ik heb voor beide soorten een advies gevraagd aan het INBO.

Voor de wintertaling werd mij meegedeeld dat de Noordwest-Europese midwinterpopulatie wordt geraamd op 500.000 exemplaren. De trend is licht stijgend sinds 1983. Wegens de zeer omvangrijke populatie en het grote verspreidingsareaal, valt de soort onder de categorie ‘Least concern’ op de Red List van de International Union for the Conservation of Nature (IUCN).

Bovendien is de jacht op deze soort ook in Wallonië geopend, wat maakt dat deze vraag vanuit de jachtsector niet ongewoon kan worden genoemd. Voor deze soort zijn gewestelijke

instandhoudingsdoelstellingen bepaald, onder meer de instandhouding van internationaal belangrijke overwinteringsgebieden en het behoud van het huidig Vlaamse populatieniveau.

Voor de watersnip werd mij meegedeeld dat de Noord-Europese populatie wordt geschat op meer dan 2.500.000 exemplaren, met een stabiele tot afnemende trend. Er is zeer weinig betrouwbare informatie over de populatiegrootte beschikbaar. Op wereldschaal is de soort zeer talrijk en algemeen verspreid, zodat ze op de Red List in de categorie 'Least concern' van de IUCN is opgenomen. Door de negatieve ontwikkelingen in West-Europa is de watersnip opgenomen in een Europese lijst van soorten met een ongunstige staat van instandhouding.

Het bejagen en bestrijden van de meerkoet en de steenmarter zijn ingegeven vanuit het oogpunt van schade. De meerkoet kan schade aanrichten in landbouwgebied, de steenmarter veroorzaakt in een aantal gevallen schade aan huizen en auto's. Om in dergelijke gevallen preventief te kunnen ingrijpen indien de te verwachten schade reëel is, werd er gevraagd om voor die soorten een bijzondere jacht te openen.

Dit is maar één insteek. Wij wachten alle elementen af en zullen op basis daarvan, ook na de vergadering van vrijdag, naar de Vlaamse Regering gaan en dan pas een beslissing nemen.

Dit als korte duiding van wat door één specifieke partij op tafel werd gelegd. Wij vinden in dezen alle partijen evenwaardig. Wij luisteren naar alle wetenschappelijk onderbouwde insteken.

**De voorzitter**: De heer Peeters heeft het woord.

**De heer Dirk Peeters**: Minister, dank u. Het is goed dat u het bestaande wetenschappelijke inzicht beluistert. Ik heb hier de voorstellen van Hubertus bij. Ik was er erg door in mijn wiek geschoten. Ik citeer: "Duurzame afschot op wintertaling en watersnip is mogelijk en geeft stimulans voor biotoopverbetering." Het klopt dat die populatie in de winter uit trekvogels bestaat. Maar dat kan toch geen argument zijn om erop te jagen? Die dieren passeren hier een maand of twee, drie, en dan wordt voorgesteld om de jacht opnieuw te openen. Ik vind dat een totaal foute benadering van het gegeven jacht. Het is mijn zorg – en ik vind het de taak van een minister van Natuur en Leefmilieu – dat we de jacht op een weidelijke manier organiseren in functie van natuurwaarden en de meerwaarde daarvan. Dan moeten we ons inspannen om soorten waarop er door middel van een Soortenbesluit een bescherming rust en die er in Vlaanderen slecht aan toe zijn, niet te bejagen. De watersnip is er in Vlaanderen uitermate slecht aan toe. De populatie doet het in heel Europa niet bijster goed.

Ik maak ook een onderscheid met de problematiek van het everzwijn. Deze vragen vind ik echt van de pot gerukt. Vanuit het beleid en vanuit het natuurbeschermingsstandpunt moet het heel duidelijk worden gemaakt aan de sector. De sector heeft een meerwaarde als hij zich inschrijft in het natuurbehoud en het biotoopbeheer. Als het ertoe neigt om sportief dieren af te knallen, bij wijze van amusement, volg ik niet. Dat was de insteek van mijn vraag.

Ik weet wel dat het provinciaal hoofd het signaal moet geven voor het sluiten van de jacht bij een langdurige vorstperiode. Maar mijn aanvoelen is dat er nu geen omschreven criteria zijn om te bepalen wanneer men dat doet. Het KMI heeft naast de drie kleuren ook een omschrijving van bijvoorbeeld een koudegolf: vijf dagen dagvorst, drie dagen nachtvorst. Dan kunnen de dieren ook niet in de grond. Dan bestaat er volgens mij een probleem om de jacht toe te laten. We kunnen die afweging heel goed omschrijven in een nieuw Jachtvoorwaardenbesluit, zoals u mij terecht hebt verbeterd. Dan kun je nog een onderscheid maken per provincie. Want in de polders zal het wellicht ander weer zijn dan in de Kempen, waar het meer vriest. Een provinciaal onderscheid is goed voor te stellen en ook goed te motiveren. Ik mis echter de criteria om over te gaan tot opschorting van de jacht.

**De voorzitter**: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

**Mevrouw Vera Van der Borght**: Minister, ik heb van u niet vernomen of u eind mei klaar zult zijn met uw besluiten. U hebt wel gezegd dat u bezig bent met iedereen te horen. Maar het is toch belangrijk dat wij daar zicht op krijgen, of het effectief zo zal zijn of niet. Op 13 juni vervalt dat vorige besluit. U zou hier vandaag moeten kunnen zeggen dat u het engagement opneemt om tegen eind mei klaar te zijn met het nieuwe.

**Minister Joke Schauvliege**: Mevrouw Van der Borght, het andere besluit vervalt op 15 juni. Dat is de deadline die wij moeten halen. Ik wacht nu alleen nog op de vergadering van vrijdag. Dan ga ik zo snel mogelijk in overleg in de Vlaamse Regering. Ik hoop het snel naar de Vlaamse Regering te kunnen brengen.

Mijnheer Peeters, ik heb een heel slecht gevoel bij uw vraag. U ondervraagt mij, u spelt mij de les voor iets wat een organisatie, de Hubertus Vereniging, op tafel legt. Ik vind dat eigenaardig. Precies alsof ik de Hubertus Vereniging ben. Ik ben dat niet. Ik zal met alle elementen rekening houden. Maar ik moet mij ten opzichte van u niet verantwoorden voor iets wat één organisatie op tafel legt. Voorzitter, ik vind dit een heel eigenaardige vraag.

**De heer Dirk Peeters**: Maar dat heb ik toch niet gezegd? Ik heb gezegd dat het de eis van de Hubertus Vereniging Vlaanderen is. Ik heb hem u voorgelezen en u gevraagd hoe u ermee zult omgaan. Ik heb niet gezegd dat dat uw eis is, ik heb zelfs nog niet gesuggereerd dat u ze zult inwilligen.

Alleen is het zo dat die vraag voorligt, ze staat op papier. Daarom vraag ik aan u, minister bevoegd voor het natuurbehoud, hoe u daarmee omgaat.

**De voorzitter**: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

**Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de aan- en verkoop van emissierechten**
**- 1196 (2012-2013)**

**De heer Wilfried Vandaele**: Minister, in De Morgen van 12 maart meldt u dat u in vier schijven 9,5 miljoen emissierechten voor bedrijven verkoopt op de European Energy Exchange (EEX). De verkochte rechten komen uit de reserve die Vlaanderen – terecht – aanlegde ten behoeve van opstartende bedrijven. De opbrengst wordt geraamd op 35 tot 40 miljoen euro. Met die opbrengst wilt u, zoals gemeld in uw beleidsbrief, emissierechten voor de overheid aankopen om op die manier de kloof te dichten die vandaag in Vlaanderen nog bestaat tussen de geleverde inspanningen en de volgens het Kyotoprotocol noodzakelijke $CO_2$-reducties.

We merken dat er toch wat tegenkanting komt tegen die visie, die ik trouwens deel. Ik heb persoonlijk ook het gevoel dat uw beslissing om rechten voor bedrijven te verkopen en rechten voor de overheid aan te kopen, een goede inschatting is. We zien echter dat er toch wat tegenkanting komt. Zo laten onder andere 11.11.11 en Bond Beter Leefmilieu zich kritisch uit over deze operatie. Zij vinden dat de opbrengst beter zou worden geïnvesteerd in maatregelen die bijdragen tot een vermindering van de uitstoot en stellen dat de 5 miljoen euro die Vlaanderen in de klimaatfinanciering stortte, te weinig is.

Minister, wat was de kostprijs destijds voor het opbouwen van de reserve van de 9,5 miljoen certificaten die nu worden geveild? Ik dacht dat we dat destijds bijna ‘zomaar’ hadden gekregen?

Wat is de opbrengst van de huidige verkoop? Er doen namelijk verschillende cijfers de ronde.

Is er een transactiekost voor het verkopen en opnieuw aankopen van de genoemde rechten? Verliezen we daar veel op?

Hoe reageert u op de kritiek dat de opbrengst van de verkoop beter zou worden gebruikt om reductiemaatregelen te financieren? Die maatregelen nemen we hoe dan ook. Het kan altijd beter en meer, maar ik heb begrepen dat we zelfs met de maatregelen die we kunnen nemen, zonder emissierechten nooit de kloof kunnen dichten?

**De voorzitter**: Minister Schauvliege heeft het woord.

**Minister Joke Schauvliege**: De geveilde Europese emissierechten zijn de resterende emissierechten in de Vlaamse toewijzingsreserve voor nieuwkomers voor de periode 2008-2012. Het is essentieel dat het hier over 2008-2012 gaat.

Het gaat hier om emissierechten die de Vlaamse Regering opzij had gezet voor nieuwe bedrijven. Als er nieuwe bedrijven bij komen, moeten we er namelijk voor zorgen dat die zich kunnen vestigen. Door de economische groeivertraging zijn ze niet benut. De rechten in de nieuwkomersreserve maken deel uit van de totale hoeveelheid emissierechten waar Vlaanderen volgens het Europese systeem recht op had voor de periode 2008-2012. Het is dus geen Vlaamse of Belgische uitvinding, maar het gaat over een Europees systeem.

Aan het opbouwen van deze reserves was geen enkele kost verbonden. We hebben die rechten dus niet moeten kopen, ze zijn ons gewoon toegewezen.

De vermarkting van de resterende rechten in de reserve gebeurde aan de hand van vier veilingen, die plaatsvonden op 26 februari, 5 maart, 12 maart en 19 maart. De veilingen vonden plaats aan een prijs van respectievelijk 4,29 euro, 4,34 euro, 3,66 euro en 3,32 euro. Voorzitter, ik bezorg u die cijfers straks op papier.

De totale opbrengst van de veilingen bedraagt 36.415.800 euro. De winnende deelnemers aan de veilingen betalen een transactiekost van 0,003 euro per geveild recht. Aan de Vlaamse overheid rekent EEX geen transactiekosten aan. De transactiekost verbonden aan de aankopen van bijkomende Kyoto-eenheden op de secundaire koolstofmarkt is momenteel nog niet gekend.

Het goedgekeurde decreet over het Vlaamse klimaatfonds bepaalt dat de opbrengsten uit de veiling van de toewijzingsreserve voor de handelsperiode 2008-2012 in eerste instantie moeten worden ingezet voor de verwerving van bijkomende Kyoto-eenheden, met het oog op het overbruggen van het Kyototekort. Dat werd decretaal zo vastgelegd. Aangezien de eerste Kyotoperiode is afgelopen, is het niet meer mogelijk om voor die periode interne beleidsmaatregelen aan te brengen. Wat men vanuit een aantal organisaties vraagt, is dus onmogelijk. Aangezien de eerste Kyotoperiode voorbij is, moeten we er, zoals decretaal werd vastgelegd, voor zorgen dat er verwerving van bijkomende Kyoto-eenheden is.

De aankoop van emissierechten voor de periode 2008-2012 is dus een eerste prioriteit. Rekening houdend met de prijs van de aan te kopen emissierechten op de markt kan een overschot worden verwacht. Conform het decreet wordt een mogelijk overschot overgedragen naar de periode 2013-2020, de huidige periode. Het decreet zegt ook waar wij die middelen voor mogen aanwenden. Eerst en vooral voor de uitvoering van het Vlaams Klimaatbeleidsplan, met interne maatregelen om onze Vlaamse broeikasgasreductiedoelstellingen te halen. Als er overschotten zijn, worden die daar dus ook voor aangewend. Ze kunnen ook worden aangewend voor de uitvoering van het Vlaams beleid inzake flexibiliteitsmechanismen, voor de uitvoering van de Vlaamse bijdrage in het kader van internationale steun- en ontwikkelingslanden en de remediëring van competitiviteitsverlies bij de Vlaamse bedrijven. Er zijn dus eigenlijk vier bestemmingen voor die middelen.

Bij de definitieve goedkeuring van het Vlaamse Klimaatbeleidsplan, zal de Vlaamse Regering de beslissing nemen over de inzet van de middelen uit het Klimaatfonds, rekening houdend met de bepalingen uit het decreet van het Klimaatfonds.

Er is dus zeker een nuance aan te brengen ten opzichte van de kritiek die werd geuit. In ieder geval is het voorbarig om te zeggen dat die middelen niet goed zouden worden aangewend. Het is trouwens ook een decretale verplichting.

**De heer Wilfried Vandaele**: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik stelde de vraag inderdaad omdat er nogal wat verwarring bleek te bestaan, ook in de milieusector. Ik denk dat het inderdaad ook verhelderend is dat het over de periode 2008-2012 ging. Gedane zaken nemen geen keer. Dat is zeker een deel van de uitleg.

**De voorzitter**: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■